

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 436. An acquiri possit privilegium per legitimam præscriptam consuetudinem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

privilegiato, acceptetur ad exemplum legati, quod relicto in testamento leuita ex post facto notitia & acceptatione illius cedit & debetur legatario à die mortis testatoris, juxta *L. si tibi homo. ff. de legat.* item exemplo collationis beneficii facta ignoranti, quæ etiam non tribuat jus in re ante notitiam & acceptationem, bene tamen jus ad rem, secundum plures A. A. ita ut sine dissentu seu repudiatione illius, cui collatum, non possit conferri alteri, juxta *c. si tibi absentis. de prebendis in 6.* & tum denique jus in re, ubi collatio innotuit collatio, isque eam accepit, & sic in genere in rescriptis gratiæ non attenditur tempus præsentia, sed tempus datæ, ita ut statim ac datæ habeant suum effectum, juxta *c. eam te. de rescriptis.* & talia sunt privilegia propriè talia, quæ tantum à privilegiato auferunt onus aliquod, v. g. solvendi pœnam, decimas &c. his enim mox, ut expedita fuerunt, liberatur ab onere privilegiatus. Item privilegia ad supplicationem ipsius privilegiati, aut interveniente ejus Procuratore impetrata, cum eo ipso, quo privilegiatus aut ejus Procurator supplicat, jam adfit ejusdem etiam ignorantis concessionem acceptatio, ex altera parte adfit voluntas concedentis, adcoque privilegium jam sit perfectum.

Quæst. 436. An acquiri possit privilegium per legitimè præscriptam consuetudinem?

R Esp. Affirmativè, juxta *c. novit. de judiciis.* juncta Gl. ubi consuetudo & privilegium æquiparantur; & *c. super quidam. de V. S.* ubi: quod jus exigendi pœdagia & tributa acquiri possit per consuetudinem; & *c. de quarta. & c. cum olim. de præscriptis.* ubi idem dicitur de exemptione à talibus, quod etiam consuetudine acquiratur. Item *Arg. c. duo simul. de offic. Ordinarii. & c. cum contingat. de foro compet.* ubi: quod consuetudine acquiratur jurisdictione. Non tamen omnia, quæ acquiri possunt privilegio, acquiri possunt consuetudine. *Fagn. in cit. c. cum contingat. n. 8. & 11.* Sunt enim nonnulla, quæ Privilegio Apostolico acquiri possunt, non tamen consuetudine seu præscriptione, idque præcipuè, ubi consuetudo est jure reprobata, *Arg. cum instantia. de censib.* ubi: quod Privilegio Apostolico possit quis eximi à Procurationibus, non autem præscriptione & consuetudine.

Quæst. 437. An & qualiter privilegium acquiri possit communicatione?

R Esp. Primò communicatione, (quæ consistit in participatione & concessione quadam, quæ Superior privilegium prius concessum uni tantum personæ vel communitati reddit commune, seu concedit quoque alteri, seu extendit ad alium) utique acquiritur ab eo, cui conceditur, non secus ac concessione Principis facta alicui primò: Fitque vel absolutè, plene ac perfectè, dum personæ vel communitati communicatur de se, ac sine respectu ad alios, quibus jam concessum, ita, ut illa per se & independentè ab aliis eo frui possit, non secus, ac si specialiter & primò illi concessum fuisset, qualem plenissimam communicationem privilegiorum hodièdum inter se habent omnes Ordines Religiosi mendicantes, teste *Reiffenst. b. r. num. 55.* juxta quod patet ex Constitutionibus variorum Pontificum, ac præsertim Julii II. Leonis X. Pii V. & Clem. VIII. quæ posterior incipit: *Ratio pastoralis;* èstque dicti Pontificis 51. in *Bullar. Tom. 3.* & refertur ad fultum à *Reiffenst. n. 57.* Atque

ita in specie asserit *Reiffenst. n. 63.* Ordines mendicantes communicare cum privilegiis Societatis Jesu, etiam non obstante, quòd aliqua privilegia Societati concessa sub clausula, ne communicentur aliis Ordinibus mendicantibus, quale est illud de Ordinibus suscipiendis à Gregorio XIII. concessum in Bulla: *Utile & pium. 77. in Bullar.* cujus tenorem vide apud *Reiffenst. l. c.* qui pro hoc suo asserto citat *Dian. p. 3. tr. 2. resol. 81.* *Rodriq. Tom. 1. qq. 9. 55. a. 7.* *Mirand. man. Prælat. Tom. 2. q. 46. a. 5. concl. 2.* *Herink d. 4. de LL. q. 6. n. 75.* *Donat. p. 1. Tom. 1. tr. 7. q. 8.* additque rationem, quòd subsequentes Pontifices de novo sine dièis limitationibus plenissimam fecerint communicationem, & confirmationem privilegiorum mendicantibus, quem vide de hoc ulterius, *n. 65.* vide de hoc me *Lib. 1. g. 583.* Vel sit imperfectè & relativè, dum nimirum sit aliquibus non propter se, sed ob connexionem, quam habent cum aliis per se, seu perfectè jam privilegiatis, v. g. certarum Religionum Advocatis & Medicis; ita *Donat. p. 1. Tom. 1. tr. 7. q. 1.* cum communi. Non tamen privilegium concessum uni Religioso communicatur aliis Religiosis etiam ejusdem Ordinis, quia tale privilegium est personale, quòd juxta *Reg. 7. juris in 6.* sequitur personam, & cum eadem extinguitur; & plerumque in aliis cessat ratio concessionis, v. g. prærogativa meritorum & habilitatis, & quod uni prodest, sæpe alteri nocet. De cætero, si privilegium primò communicatum restringatur, aut usu contrario aboleatur, restringitur aut aboletur idem privilegium existens apud alios. Secundò, sive per communicationem ex ea ratione, quòd hoc privilegium communicatum à primò collato quidem dependeat in produci, non tamen in conservari; cum privilegia statim, ut concessa uni, sint propria Religioni alteri habenti communionem cum priore, possuntque quoque Religiosi communicantes in privilegiis uti in judicio privilegio communicato contra alios Religiosos, quibus illud primitus concessum, modò Religiosi communicantes sint rei, vel agant de damno vitando, cum facta semel privilegiorum communicatione, qualibet Religio æqualiter & independentè ab aliis participet illa privilegia. *Reiffenst. n. 70.* His non obstante communi Jurisconsultorum dicto: *Privilegiatus contra privilegiatum non utitur privilegio;* nam id procedit, quando utriusque par est causa, secus, si utriusque causa diversa est, & unus certat de lucro captando, alter de damno vitando, in quo casu indemnitate cupiens prævalere debet, alteri quærenti alienum lucrum. *Reiffenst. num. 71.* qui *n. 72.* aliam ab aliis allatam dicti axiomatis dilutionem refert.

E contra Religiosi communicantes in privilegiis, non communicant in pœnis & prohibitionibus alterius Ordinis; juxta *Reg. juris in 6.* odia restringi, & favores convenit ampliari, & communem DD.

Quæst. 438. A quibus conferri possunt privilegia?

R Esp. Privilegium propriè & in rigore dictum, quod est contra commune, omnes & soli concedere possunt, qui leges generales condere valent, tum quia juxta dicta supra est lex quadam privata, unde potestatem condendi leges in concedente supponit, tum quia ab obligatione legis, seu juris communis, quis per privilegium eximitur, quod nemo potest, nisi qui legem condere, & conditam potest